

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. évf. 10. szám

2003. OKTÓBER

Október 8.: Magyarok Nagyasszonyának ünnepe

Pieta

Est-órán a Szentszűznél

Csillag-mécses világánál jöttem hozzád, Mária,
Fáradt fejem lehajtani, vigasztalás Asszonya.
Hó-magányban át az erdőn Hold-ív vándora kísért,
Szél a bükkösök sorával zoltárhangokat cserélt.

Fölemelem tekintetem, keresem a fényedet,
amely könnyít éjszakámon, s forrásodhoz elvezet.
Szomjazó virágok arca mitől mindig felderül,
Virág-ember árvasága szeretetté fényesül.

Keresem a virágaid, száraz kórót tép a szél,
Nyári vizek tükre-fodrán jeget kopácsol a tél.
Dermed idebenn is, látod, lelkem ékes hajlama,
Oldozd sugaras kezeddél, Napbaöltözött Anya.

És a szavak töre-élet tompítsd, országunk szívét
önfiától át ne döfje. Gyűlöletnek késhegyét
távoztasd e néptől messze, már eleget szenvedett,
Megalázva idegentől róttá csak az éveket,

melyek most már mély kongással jelzik, utunk hol vezet
barbár-vörös egék alól, s keresünk reményeket.
Még magányos erdeinkben zarándoklunk éjszaka,
Ám az úton elének sietsz, reménységünk Csillaga.

Kitárod kék köpenyed, hová bízón térhetünk,
miként elődeink hitték. Összetéve két kezünk
közbenjáró szavad által Szent Fiad, ki ránk tekint,
megbocsátja vétkeinket, s megenyhíti majd a kínt.

Megnyitja a belső forrást, hitet támaszt, lelkeket,
És a sívó gonoszságban megőrzi az életet.

Tóth Sándor

A vers A Megfeszített című magyar passió (rockopera)
előhangja. 1992-ben íródott Mátraszentimrén a meg-
szálló csapatok kivonulásának évében.

Októberi ünnepeink

Október hónapunk szép ünnepeket tartogat számunkra. Ekkor köszöntjük Magyarok Nagyasszonyát. Neki felajánlott országunk az Ő oltalma alatt áll. Hozzá kiáltottak őseink „és minden ínségből kiszabadultak. Ez a remény éltet most is, ez a bizalom lelkesít, hogy oltalmad szárnyai alatt keressünk menedéket.” (Eszterházy Pál)

Októberben köszöntjük Máriát mint a Rózsafüzér Királynéját is. Az idén különösen is, hiszen most ér véget a – közben új titkokkal bővült – rózsafüzérnek a Szentatya által tavaly meghirdetett éve. A rózsafüzér imádkozása több mint 800 éve odaláncol, odafűz Máriához, hogy rajta keresztül Krisztushoz jussunk. A szentolvasó egy kis evangélium, melyet átélve újra meg újra átélhetjük isten-gyermekségünk üdvösségre vezető útját.

Mária az Angyalok Királynéja. Az őrzőangyaloké is, akiknek ünnepe szintén októberben van. Isten mindenkit megajándékozott őrangyalával. Azért bizott rájuk minket, embereket, hogy hozzá vezessenek. Őrangyalunk ismer és szeret. Barátként áll mellettünk, a jóra int, és aggódva figyel, meghalljuk-e mindenféle földi bajainkban halk, tapintatos sugallatát. Ha bizalommal kérjük, mindig segít. Hiszen az őrzőangyalom, mint a hozzá szóló litánia mondja, az én őrzőm, az én oktatóm, én tanácsadó, én vigasztalóm, szerető barátom, hű társam, intő oltalmazóm, én pásztorem, életem tanúja, én segítőm, én szószólóm, aki engem befogad, én gondviselőm, én vezetőm, én védelmezőm, fogyatkozásaim mentegetője, jó gondolatok sugalmazója, értelmem megvilágosítója, aki könyörög értem. Hát kell ennél több? Imádkozni fogom ezentúl, hogy őrangyalom őrizzen meg minden utamon.

Keglevich Lászlóné

Misszió

Erdő Péter prímás atya a főegyházmegyénkben egyházmegyei missziót hirdet meg a 2003-2005 évekre, az évszázados népmisszió hagyományának folytatásaként, de a mai kor szerint, sokarcú mozgalomként. Ennek keretében azt kéri, hogy egy **intenzív lelkipásztori hetet** rendezzenek a plébániák, az újraevangelizáció szempontjai alapján.

Plébániánkon sokféle, konkrét tevékenység is folyik, ami illeszkedik ebbe a keretbe, megtérésre hív, tanúságot tesz Isten szeretetéről. A teljesség igénye nélküli felsorolás: a szent zsolozsma imádkozása, szentmise gyermekeinkért, rózsafüzér ima, kisgyermekes családok lelki gyakorlatok, nyugdíjas klub, több lelkeségi mozgalom plébániái összejövetelei, hajléktalanokkal, nagycsaládosokkal és más rászorulókkal való foglalkozás, kenyérszítás, szentmisék utáni beszélgetés, könyvtár, zarándoklataink, hangversenyek, a nyári napközis tábor – de idetartozik ennek az újságnak a működése is. Mindezek résztvevőit kérjük most, hogy keressék fel papjainkat vagy a képviselőtestület tagjait és jelezzék, vállalkoznak rá, hogy kicsivel szélesebb körben is bemutassák azt, ami az ő közösségükben történik. Külön hívjuk ifjúsági kisközösségeink tagjait, hogy a teljes hét tervezésében vegyenek részt. Nekik külön program-alkalmat is szeretnénk biztosítani.

Ezekre a bemutatkozásokra is azon az egy héten kerülne sor, amit a jövő év tavaszára, előreláthatólag a 2004. május 3. és 9. közötti időre tervezünk. Nagy alkalom lesz ez, kicsit szélesebb körben is megmutatni azt, mi az Egyház ma. Hisszük, hogy ez sok embernek lesz vi-
gasz, öröm, bátorítás, hívás. Mielőbbi jelentkezést kérünk, mert az egyhetes programot hónapokkal előbb – most – meg kell terveznünk.

Harmat Péter

Jézus belülről is lát?

Szőkehajú, angyalarcú, eleven kisunokám egyik este sehogy sem akart elaludni, pedig már idősebb testvérei is elcsendesedtek. A városi zajok is halkultak, de a négyéves Janka kijelentette: – Én ma nem akarok aludni, Nagyi! – Akkor már harmadszor meséltem el a Hófehérkét a legkülönbözőbb variációkban, például hogy Hófehérke a törpék első szavára elaludt. Pedig neki nem mesélt a nagymamája, és az ágyacskája is elmaradt kényelemben a Jankáétól. Az elalvás még ettől sem ment, csak Janka akarata szelődött némi képp, most azt hangoztatva: – Én ma nem tudok aludni, Nagyi! – Jézus kedvéért próbáljon aludni, kértem, aki látja őt az égből a csukott ablakon át is. Vigyáz rá és szereti.

– Ha behúznánk a függönyt, akkor is látna kívülről? – kérdezte a kislány. Aztán rádöbbsent: – Dehát a szívemben is bent van Jézus, akkor belülről is lát? – Igen - feleltem. – Az Ő kedvéért aludj! – Janka magához szorította kedvenc kenőguruját, és végre sikerült Jézus kedvében járnia.

egy ujlaki nagymama

Újságíró konferencia

Az Ujlaki Hangok szerkesztőbizottságából Kéften vettünk részt a plébániai lapok szerkesztőinek szeptember 12. és 14. között Dobogókön rendezett konferenciáján. Újabb és újabb testvérlapokat megismerve megállapíthatjuk, hogy ha akadnak is nálunk gondok – például hogy kevesebben írják lapunkat a kelleténél, vagy hogy az ifjúságot nem tudjuk eléggé megszólítani -, azért az átlagos követelményeknek megfelelünk. Sőt, még a tetszetősebb kivitelű, terjedelmesebb lapoknál is ritkaságszámba megy, hogy a közösség tagjai által írt színvonalas versek, beszámolók színesítsek a lapot, mint nálunk.

A programban előadások és beszélgetések szerepeltek. Az előadók a plébániai lapszerkesztés tartalmi és technikai kérdéseivel foglalkoztak; köztük volt Beer Miklós váci püspök és Veres András püspök, az MPK sajtófelelőse, aki szentmisét is bemutatott. Szintén misézett és elmondta gondolatait a résztvevőknek Sajgó Szabolcs atya, a Manréza igazgatója. Több előadást tartottak „kollégáink”, az Új Ember munkatársai, akik a katolikus újságírók szövetségébe is invitáltak bennünket. Juhász Judit, az MPK szóvivője, az induló országos katolikus rádió vezetőjeként is bemutatkozott.

Kell-e kerülnünk hasábjainkon a politikát, vetette fel a kérdést Semjén Zsolt, a KDNP elnöke. „Az egyház ne politizáljon”, hajtogatják már 200 éve a szabaddóművesek. De ki az egyház? Mi, magyar katolikusok, akik a népszámlálás adatai szerint az ország többségét tesszük ki! És nekünk lelkiismereti kötelességünk az egyház tanítását megvalósítani a közéletben is. Ezért van szükség a KDNP-re és ezért van szükség politizáló keresztényekre. Az pedig, hogy az egyház tartson egyenlő távolságot a pártoktól, képtelen követelés. A pártokon múlik, melyik milyen közel van az egyházhoz.

Az immár másodízben megrendezett tanácskozás valamennyi előadója hangsúlyozta munkánk fontosságát, erőt adva ezzel a folytatáshoz.

J. É. és Sz. J.

Gácsér Anna

Anna néni életútja Szegeden kezdődött, és átívelte csaknem a teljes huszadik századot. Mégsem annyira regényes, amennyire keserves. Tíz hónapos volt, amikor elveszítette édesapját. Édesanyja négy kislánygyermekkel, áldott állapotban jutott özvegyosorra. A Gácsér nagypapa Adán volt iskolaigazgató, ő vette magához fia elárvult családját. Az első világháború kellős közepén az igazgató úr magyarsága nem tetszett a szerbeknek, hát menekülnie kellett. A legidősebb testvér tizenhárom évesen szökött át a határon Magyarországra. 1922-ben a mama a három legkisebbel Budapestre költözött föl a Gácsér nagypapa hűgához, a Zsigmond utcába.

Anna az Országos Gyermekevédelmi Liga révén került a Zürichhez közeli Wettingenbe, míg nővére Hágába, öccse pedig Amszterdamba. Ami kívülről nézve szerencsének látszott, a hat éves Annának csapás volt. Már akkor záporoztak a könnyei, amikor az édesanyja fölrakta a vonatra. Egy fiatal káplán vette le a gőzösről és vigasztalta, ahogy tudta. Anna a tiszta kis szobában lefeküdt, abbahagyta a sírást és elmondta az esti imát. De olyan szépen, hogy a tisztelendő azonmód tollat fogott, és meleg szavakkal dicsérte meg az édesanyját, aki ilyen erős hitben nevelte gyermekét.

Szerette és sajnálta mindenki, föl-fölvitték a hegyoldalban lévő szeretetotthonba, hátha ott az apácák között megnyugszik, de ő egyre csak látni akarta a mamát. Igaz, az óvodában aztán jól érezte magát, még vasárnap is odavágyott a társak közé. De azért csak várta nagyon, hogy leteljen az év.

Idehaza kiderült, hogy szinte elfelejtett magyarul. Volt gondja az iskolában, bár végül magánvizsgálója a Margit körüti ferenceseknél mégiscsak kitünőre sikerült. Tavasztól meg ismét várta a svájci tisztelendő. Több nyarat is eltöltött Svájcban, ottani nevelőintézetbe is akarták járatni, de Anna inkább élt kenyéren és vízen, mint anyjától távol. Nagyanyai támogatással két évet végzett Gödöllőn a záróban, majd mint kitünő tanuló, tandíjmentes diákja lett a rózsadombi Orsolya-rendi gimnáziumnak. Csak amikor be kellett segítenie nővérének a varrásba, romlott le a bizonyítványa.

Anna néni nyolc évtizede ujlaki hívő. Gyakran imádkozott a templomban, segített, amiben tudott. Pálfi plébános úr rábízta a Kis szent Teréz-szobor gondozását. Beíratta az orsolyáknál akkor indult tanítóképzőbe, fizette a tandíját. Végzés után, a háború idején Anna az élelmiszerjegyeket osztó hivatalban tudott elhelyezkedni. Megtanult gyors- és gépirni, a városházán dolgozott. A háború után a XII. kerületi tanács oktatási és gyámügyi osztályán gépelt és adminisztrált. Be akarták léptetni a pártba, de hiába. Feljelentették, beidézték, a kolléganőknek kellett volna tanúskodniuk ellene a forgatókönyv szerint. Semmi rosszat nem tudtak rábizonyítani, de sok álmatlan éjszakájába került az ügy. Jóindulatú osztályvezetője kijárta, hogy átkerülhessen a városmajori iskolába, ahol napközis tanítónőként alkalmazták 1960-tól 71-ig, nyugdíjazásáig.

Anna néni ma is abban a földszinti szoba-konyhában él, ahová 1945-ben költöztek a nővérével. Igaz, miután Irma családot alapított, Anna előbb hat évig a szomszédasszonynál, majd újabb hat évig az emeleten egy bérelt cselédszobában húzta meg magát. Amikor 1960-ban a rokonok elköltöztek, még a csillárt is elvitték, de a csupasz lakás az övé maradt. Azóta él itt egyedül, Laci unokaöccse-keresztfia látogatta csak, aki most halt meg a nyáron valamikor. Beteg, szerencsétlen ember volt, házassága tönkrement, lányát rejtegették előle. Régióta Anna néni fizette a rezsijét, de ez sem volt elég... Olykor együtt éheztek, Anna néni néha megharagudott rá. Megoldást kért a Szűzanyától. És Laci, éppen a nevenapja körül, örökre elmaradt. Pedig Anna néni most is elvárná, most is adna.

Az eset megviselte, belebetegedett, ma már Bónéék segítségével sem tud eljönni a misére. A folyosó végére kijutnia expedíciószámba megy. Szeptember 30-án kórházba viszik, október 1-jén tölti be 87. születésnapját. Mottóként egy hajdan tanult verset őriz:

„Mert szegénynek drága kincs a hit, / Túrni és remélni megtanít: / S néki, míg a sír rá nem lehel, / mindig túrni és remélni kell.” *Jobbágy Éva*

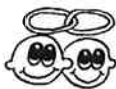
Családi események

Megszületett: szeptember 1-jén, Bóné Ger-gely (egykori szerkesztőtársunk) és Semsey Veronika első gyer-meke, Márton.

A keresztség szentségében részesült: szeptember 6-án John Spencer Eddmonds, 14-én Kullai Adél, 21-én Fodor Mihály, Sas Benjamin és Braun Brigitta.

Örök hűséget esküdött egymásnak: Federius Gerardus de Jong és Léhner Judit.

Halottaink:

Szederkényi Ferencné (74), Hajas Jenő (90), Szollár Istvánné (78), Boros Jó-zsef (56), Hamar László (73), Klemencsics István (79), Modránszky Tiborné (75), Do-monkos Sándorné (90).

„Áldjon meg téged, áldjon az Úr!”

Szeptember 7-én a 9 órás szentmisén zsúfolásig telve voltak az első padok gyere-kekkel, fiatal családokkal. A tanévnitő szentmise kezdetén együtt kértük: *Jöjj, Szentlélek Úristen!*

György atya szentbeszédében megma-gyarázta: valójában nem a Szentlelket kell noszogatni, hogy jöjjön, hanem nekünk kell nyitott szívvel várni érkezését. A mai világ-ban már a kis gyerekek is hangoztatják joga-ikat. Ne felejtjük el: gyermekeinknek a hittan tanulására is van joguk.

Az ünnepi szentmisén a Cantilena énekkar énekelt, a mise állandó részeit latinul. Ez sok gyereknek újdonság volt, sokan nem is tudják, hogy nem is oly rég az egész mise latinul zajlott.

A hívők könyörgéseit ez alkalommal hitok-tatóink olvasták. A szentmise végén megint felsorakoztak a hitoktatók: ünnepélyes ál-dást kaptak. Az Úr megáldotta őket, hogy hi-telesen közvetítsék szavait, megismertessék gyermekeinket hitünk igazságaival, egyhá-zunk történelmével és liturgiájával.

Most már rajtunk, szülőkön van a sor, hogy meghalljuk Jézus kérését: *Engedjétek hoz-zám a gyerekeket!* (vö. Mt 19,14)

H. Z. E.

„Nem ti választottatok engem”

Kettős keresztelőre és az elsőáldozásra készülők kiválasztására került sor szeptem-ber 21-én, vasárnap a kilenc órai szentmi-sén. A templom, melynek restaurálása erre az évre befejeződött, végre állványok nélkül, nagyobbik részében megújulva fogadhatta a régi és kevésbé régi híveket. Nagy esemé-nyen vehettek részt elsősorban az érintettek, köztük is főként az újonnan kereszteltek, de a közvetlenül nem érintett többiek jelenléte is fontos volt: Hozzájuk, hozzánk, az egy-házhoz csatlakoznak az újak, Jézus mellett egyházzal, mivelünk vállalnak szorosabb közösséget az elsőáldozó-jelöltek. *Sz. J.*

Rozsnyón a Szentatyával

2003. szeptember 13-án II. János Pál pápa szlovákiai látogatása során Rozsnyón mutatott be szentmisét. A jelentős számú helybéli és környék-beli magyaron kívül jó néhány Magyarországról érkező zarándok is részt vett a szertartáson. Mivel helyünket igen távoli szektorban jelölték ki, kivétitők híján inkább a szóra hagyatkoztunk volna, de az jó ideig ismeretlen nyelven hangzott. Szinte fellélegeztünk, amikor az első magyar szót meghallottuk – a Szentatya magyar nyelvű köszöntőjét. Magyarul szolt azután a szentlecke, összefoglalták magyar nyelven a homiliát is, és volt két könyörgés izes felvidéki magyar nyelven, a végén pedig egy otthon szokásos áldozási ének, majd a pápai áldás magyarul is. A szentmisén elhangzott gondolatok részben egy karmelita szerzetes spontán tolmácsolásával jutottak el hozzánk.

A Szentatya személyisége még ilyen távolságból is hatni tudott a hívekre – legalábbis legtöbbünkre. Voltak azonban Magyarorszá-g-ról érkezett iskolások, akik mise közben szórakoztatták egymást, két fiú az átváltoztatás alatt háttal az oltárnak eszegetett, iszogatótt. Régen látott magyar barátok is fölfedezték egymást a szertartás alatt, és nem átalottak a latin nyelven énekelt Miatyánk főlemelő perceiben hangosan beszélget-ni. A nemzetek közé reményeink szerint békét és szeretetet hozott a közös szentmise, de mi lesz mivelünk, hazánk fiai?

A többszázazres tömeg hosszú tapssal köszönt el az egyházfőtől, min-denki érezte, hogy az egyháztörténelemnek ez a nagyformátumú, rendki-vüli egyénisége már búcsúzófélben oszt áldást közöttünk. Békésen sétál-tunk lefelé a domboldalon, fölöttünk helikopter körözött. Mi biztosra vettük, hogy a Szentatya ül benne: mintha nem tudna elszakadni a hívektől, mint-ha ingatag létét e világban a hívek szeretete és imája tartaná fenn. Egyik útitársunk megjegyezte: Ő tudja igazán, mekkora szükségünk van az áldá-sára.

Szaszovszky Andrea

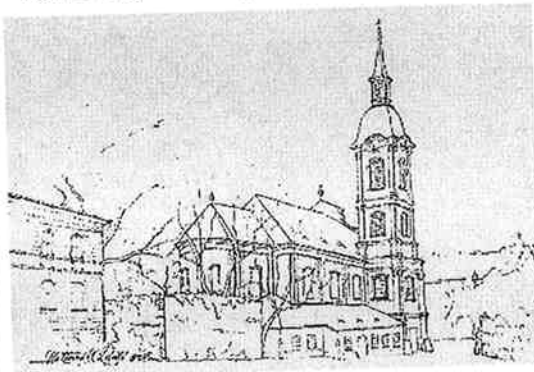
Utazni kell?

Este, elalvás előtt Kovács-Keresztény János sokáig lapozgatott különféle útikönyvekben, reklámfüzetekben. A nagyvilág sok szépsége ugyancsak megmozgatta a fantáziáját. Még lámpaoltás után is hosszan merengett raj-ta, mit is kellene a legsürgősebben pótolni a sok látnivalóból, melyeket fia-talkorában a körülmények rosszváltából nem tekinthetett meg. Bár szere-tett volna imádkozni, makacs gondolatai egyre csak London és Róma, gö-rög szigetek meg alpesi hegycsúcsok körül keringtek.

Róma... a Szent Péter templom... Szent Péter, nagy kulccsal a kezé-ben... persze, a mennyország kulcsa... persze, hogy szeretnék bemenni... hát kérem, nekem vízumom van Krisztus Urunk érdeméből... de hogy én mit tettem ennek érdekében? Nem, a Szent Péter templomot még nem lát-tam, meg a lateráni bazilikát se, de a párizsi Notre Dame-ot meg a bécsi Stefanskirchét már igen... A San Marcót is, egy hét végi buszos út kereté-ben, éjszaka oda-vissza busszal, az egy fél vértanúsággal fölér...

Hogy ez nem elég, Szent Péter atyám? Tudom... De jártam egykor Varsó-ban is, a VIT-en, meg a Kremlbe is is eljutottam, az alapszervből csak a leg-jobbak mehettek, én persze eleve nem, csak amikor az utolsó percben vala-ki megbetegedett...

János egyre bizonytalanabb, egyre zavartabb lett. Úgy érezte, Szent Pé-ter csak mosolyogva ingatja a fejét, és elnéz az ő feje fölött, már ha ez a fehér folt egyáltalán az apostol szá-kállá... János próbált ugyan-abba az irányba nézni, de ott mintha az otthoni temp-lomtorony emelkedett vol-na... Másnap mindenesetre korábban kelt valamivel, és elment a reggeli misére...

Szaszovszky József

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend: (szeptember 1-től)

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
szombaton: 6³⁰, 18⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében): vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰.

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Kerámia szakkör gyerekeknek: minden héten csütörtökön 16-17³⁰.

A MANRÉZA Konferenciaközpont és LelkigyakorlatosHáz programjaiból

Négyszemkört Istennel és önmagunkkal okt. 27-30., nov. 10-13., 24-27., dec. 1-4., 15-18.

Színről színre: bevezetés a szemlélődő imába Jálics Ferenc nyomán okt. 26-nov. 2., dec. 7-14.

Mire tanít manres „Vadembere”? Egy hét Loyolai Ignác iskolájában okt. 12-19., nov. 16-23.

Egy hétvége a Misztérium vonzásában nov. 28-30., dec 19-21.

Fiatal házaspárok lelki hétvégéje nov. 7-9. Szemlélődő imanap okt. 19., nov. 23., dec. 14.

További részletesebb tájékoztatás a hittantermi külső faliújságon.

Októberi naptár

Október hónap vasárnapjain 17³⁰-kor a zsolozsma esti dicséretét, hétköznapokon 17¹⁵-től a rózsafüzért, utána a lorettói litániát imádkozzuk együtt a templomban.

1. Sze. *Lisieux-i Kis Szent Teréz*
2. Cs. *Szent őrzőangyalok*
4. Szo. *Assisi Szent Ferenc*
7. K. *Rózsafüzér Királynője*
8. Sze. *Magyarok Nagyasszonya*
9. Cs. *Képviselőtestületi ülés este ½ 8-kor*
15. Sze. *Avilai Nagy Szent Teréz*
16. Cs. *Alacoque Szent Margit*
18. Szo. *Szent Lukács evangélista*
23. Cs. *Kapisztrán Szent János,*
Nemzeti ünnep, a 6 órás misét az 56-os forradalom áldozataiért ajánljuk föl.
28. K. *Szent Simon és Júdás Tádé apostolok*

Gitáros mise a hónapban: október 19-én 9 órakor

Hírek, hirdetések

- A margitszigeti Szent Mihály kápolna búcsúnapját az ünnepet követő vasárnapon, október 5-én tartjuk. Az ünnepi szentmisét Anzelm atya mutatja be.
- Az elsőáldozás október 12-én a 9 órás szentmisén lesz. Erre a szentmisére hívjuk és várjuk az elmúlt három év elsőáldozóit is, akik közül sokan elmaradtak a vasárnapi szentmisékről.
- Október 26-án, vasárnap az esti szentmise után a Szent István hittanteremben az előző héten boldoggá avatott Teréz anya életéről tart vetítőképes előadást dr. Blaskovich Erzsébet, a Teréz anya Világi Rend magyarországi képviselője. Mindenkit szeretettel várunk!
- A fogyatékkal élők éve keretében szeptember 13-án a Marcibányi téri művelődési ház udvarán műsoros délutánt tartottak, ahol bemutakoztak a kerületi iskolák is. A Budai Polgár híradása szerint megérdemelt sikert aratott Harmat Gergely és Zita négykezes zongorajátéka. Gratulálunk!
- Előre jelezzük, hogy az immár hagyományossá vált jótékonyági műsoros estet, melynek bevételét az idősek karácsonyi megajándékozására fordítjuk, idén november 22-én, szombaton, az esti szentmise után a Szent István hittanteremben tartjuk.

Budai képviselőtestületi ülés

A budai képviselőtestületi küldöttek legutóbb szeptember 13-án délelőtt a Tál-tos utcai Szent Kereszt plébánián találkoztak. A téma Dr. Erdő Péter prímásérsek felhívására missziós küldetésünk volt. Matolcsy Kálmán atya felhívta figyelmünket az egyházi „elitképzés” és a közösségi képzés, valamint a templomban nem járók felé történő nyitás fontosságára. Ez utóbbi módszere lehet a körhálátogatás, az iskolákkal tartott kapcsolat, a szülők elérése a gyermekeken keresztül. Az egyház missziós dolga: szétzilált társadalmunkban összekötni a közösségeket. Az építkező egyház a remény egyháza.

További tájékoztatásként szó volt a november 6. és 8. közötti máriabesnyői családi kongresszusról, valamint arról, hogy szeptember végéig lehet támogatásra pályázni a belügyminisztériumban a plébániák biztonsági rendszerének kiépítéséhez.

Udvardy László

Svéd kórus és svédasztal

Szeptember 23-án este a stockholmi közlekedési vállalat énekkara adott hangversenyt templomunkban. A kórus a BKV vendégeként járt Magyarországon. A műsorban a hajdan BKV énekkarként indult Cantilena néhány szép éneke után érdekes és számunkra teljesen szokatlan hangzású népdalokat hallottunk vendégeinktől. A műsort a BKV jóvoltából bőséges lakoma követte a Szent István teremben.

Sz. J.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsoné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János